

stedne Forhold, saa vil den arbejdende Befolkning aldeles ikke opfatte det som en Spøg. Jeg tror, at de ville se paa det med den Alvor, som det virkelig fortjener, thi det turde være givet, at der næsten ikke er et eneste Spørgsmaal, der løfter og bevæger den arbejdende Befolkning saaledes som dette Alderdomsforsørgelses-spørgsmaal. Der er ikke et eneste Spørgsmaal, der stemmer den arbejdende Befolkning til en saadan Alvor som netop Alderdomsforsørgelses-spørgsmaalet. Naar det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (C. Ravn) i Dag, ligesom han gjorde sidst, vi behandlede dette Spørgsmaal, kom med tilslørede Trusler mod dem, som mene anderledes end han, og naar han udtalte Ordene om, at disse Spørgsmaal nok skulde blive behyste o. i. v., siger jeg lige saa trostigt som den Gang: Ja vel, kom kun ud i Befolkningen og behys disse Spørgsmaal, vi skulle da ogsaa sætte vort Bys til, og vi nære den Tro til Arbejderbefolkningen, at den skal vide at stelne mellen Klinten og Hveden. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil imponere ret mange med sit billige Sukker, men jeg tror, at om det end bliver iflædt nok saa skønne Former, om det end bliver skildret som en Løstestang, der skal løfte og hjælpe baade paa Arbejderne og paa en Lødreforandring og meget mere, vil det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer ikke imponere Befolkningen dermed. Men, naar Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelse for Arbejdere bliver rejst ude i Befolkningen, saa vil den være med. Det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) lod falde nogle Ord om Løse Ord og Frazer, der ikke stod i Kurs mere, siden det ærede Medlem havde indført den ny Forhandlingspolitik; han lod disse Ord falde, da han talte om den Tilslutning, der Landet over var viist overfor det billige Sukker. Jeg kunde ønske at spørge det ærede Medlem, hos hvem den Tilslutning er viist, og hvad det er for Klasser, der have givet deres Tilslutning til dette Forslag. Naar der i den Egn, hvor jeg er kendt, har været sammentalt Møde, og Befolkningen er kommen til Stede for at drøfte dette, har den delst sig i Klasser. Landarbejderne have protesteret mod det billige Sukker, medens de beiddende Klasser paa Landet have stemt derfor. Men, naar Forholdene ere saaledes — og det kan eftervises, at de ere saaledes der, hvor Arbejderne have deres Organisation, hvor de have forstaaet og formaaet at sætte sig ind i Forholdene — synes jeg, det er urigtigt her at tale om Tilslutning i Befolkningen, naar der sam-

tidig siges, at dette billige Sukker skal være noget, der skal hjælpe Arbejderne saa forførdelig meget frem. Det gaar og skal komme til at gaa med dette billige Sukker, som det er gaaet med det Alderdomsforsørgelsesforslag, jeg før berørte, at Arbejderne sige: Nej, under disse Forhold ønske vi det ikke, og det kan godt ske, at den ærede Repræsentant for Thisted Amts 4de Valgkreds (C. Ravn) og andre ærede Repræsentanter, som repræsenterer en anden Samfundsklasse, som repræsenterer den beiddende Samfundsklasse, kunne tale om Tilslutning til dette Forslag, men jeg tror, at de gøre det med Urette i det Tilfælde, at de dertil knytte, at det er en Tilslutning fra den arbejdende Del af Befolkningen, særlig den Del af Befolkningen, som det siges at skulle komme til Gode. Medens jeg taler om de „Løse Ord og Frazer“, kunde det interessere mig at vide, hvorledes de ærede Benner af Sukkerforslaget — om jeg kortelig maa benævne det saaledes — i Dag i høje Toner kunde tale om — ogsaa den ærede Minister talte derom — at det var ubilligt at paalægge Kommunen disse Udgifter. Det blev fremstillet som en Uret mod Kommunerne at paalægge dem at gøre dette og hint, i hvert Tilfælde kun Smaa-ting, som det nærbærende Forslag paalægger Kommunerne at administrere, naar de samtidig i det Forslag, der blev forelagt samtidig med Al- og Sukkerloven, om Havelodder, ikke vege tilbage for at paabyrde Kommunerne Ekspropriation og Indløb af store Landtræninger til Fordeling mellem Arbejderne. Thi det er dog noget, der rækker langt videre og paabyrder Kommunerne større Udgifter og mindre Arbejde end Forslaget her; thi dette Forslag her paabyrder jo kun Kommunerne, at der skal vælges et Udvalg paa 3 Medlemmer, som skal stønne over, hvem der er forsørgelsesberettiget og hvem ikke, og det er dog ikke nogen stor Byrde i Sammenligning med den, som Lovforslaget om Havelodder paabyrder Kommunerne. Naar de Herrer saaledes skyde Kommunerne frem, som om de lede Uret ved dette Forslag, forekommer det mig, at de faste med Sten, medens de selv sidde i et Glashus.

Jeg tror ikke det er nødvendigt at indlade sig paa Forslagets Details. Jeg har ogsaa Blikket aabent for, at der ved selve Forslaget kunde være mangt og meget at rette, og at der kunde være mange Forhold, der kunde trænge til en grundigere Overvejelse og fremkomme i en bedre Stikfelse end den, hvori de ere komne fra de ærede Forslagsstillere. Men naar man tager Hensyn